

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové v právní věci:

žalobkyně: **Play games a.s.**, IČO 24773255
sídlem V Holešovičkách 1443/4, 180 00 Praha 8
zastoupena advokátem Mgr. Tomášem Rabou
sídlem Rýmařovská 561, 199 00 Praha 9

proti

žalovanému: **Specializovaný finanční úřad**
sídlem nábřeží Kpt. Jaroše 1000/7, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Daňová kontrola daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2015 zahájená žalovaným oznámením ze 4. 2. 2021, čj. 20575/21/4230-23791-712428, je v rozsahu prověřování transakcí souvisejících s emisí dluhopisů žalobkyní nezákonným zásahem.
- II. Žalovanému se zakazuje, aby pokračoval v porušování žalobkyniných práv, tedy aby pokračoval v daňové kontrole daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2015 zahájené žalovaným oznámením ze 4. 2. 2021, čj. 20575/21/4230-23791-712428, v rozsahu prověřování transakcí souvisejících s emisí dluhopisů žalobkyní.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 24 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobkynina zástupce, advokáta Mgr. Tomáše Raby.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalobkyně se domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Ten spatřuje v zahájení a vedení opakované daňové kontroly, kterou u ní má žalovaný provádět ohledně transakcí souvisejících s emisí dluhopisů.
2. Zdejší soud rozhoduje o žalobě podruhé. Nejprve ji rozsudkem z 27. 4. 2023, čj. 11 A 58/2022-39, zamítl. Dospěl k závěru, že se sice v namítaném rozsahu jedná o opakovanou daňovou kontrolu, nicméně existují důvody pro její opakování. Nepovažoval přitom za vadu, že žalovaný tyto důvody žalobkyni nesdělil. Tento rozsudek zrušil Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) rozsudkem z 24. 10. 2023, čj. 2 Afs 170/2023-30. V něm dospěl k závěru, že opakovaná daňová kontrola byla zahájena nezákonně, neboť žalovaný neinformoval žalobkyni o důvodech pro opakování kontroly (bod 24 rozsudku NSS) a důvody, které žalovaný pro opakování měl, nejsou dostatečné pro zahájení opakované daňové kontroly (bod 27).

2. Žaloba

3. Žalobkyně má za to, že zahájená daňová kontrola je v části nezákonná.
4. Uvedla, že žalovaný u ní zahájil 4. 2. 2021 daňovou kontrolu daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2015. Kontrola měla omezený rozsah, a sice prověření transakcí souvisejících s emisí dluhopisů a prověření transakcí souvisejících s nákupem obchodního podílu v obchodní společnosti LUDUS VHP a. s., IČO 25762028. O nezákonnou opakovanou kontrolu se dle žalobkyně jedná v části, jejímž předmětem jsou transakce související s emisí dluhopisů žalobkyní.
5. Žalobkyně podala proti zahájení daňové kontroly stížnost, v níž mimo jiné upozornila na to, že se podle ní jedná o nezákonnou opakovanou daňovou kontrolu. Žalovaný neshledal stížnost důvodnou.
6. Žalobkyně shrnula judikaturu NSS k nezákonnosti opakované daňové kontroly a uvedla, že dopadá též na její případ. Žalovaný totiž prováděl v letech 2017 až 2020 rozsáhlou vyhledávací činnost, jejímž předmětem bylo právě prověření transakcí souvisejících s emisí dluhopisů. Žalovaný za tímto účelem zahájil 20. 4. 2017 místní šetření, v jehož rámci se žalobkyně k emisi opakovaně vyjádřila. Svě vyjádření zopakovala i poté, co jí žalovaný 28. 7. 2020 opět vyzval k vyjádření. Žalobkyně též v rámci vyhledávací činnosti předložila žalovanému na jeho výzvu celou řadu podkladů. Délka i rozsah vyhledávací činnosti svědčí dle žalobkyně o tom, že žalovaný překročil meze vyhledávací činnosti a jednalo se o skrytou daňovou kontrolu. Nová daňová kontrola je proto kontrolou opakovanou, pro kterou však nejsou splněny podmínky.
7. Žalobkyně navrhl, aby soud určil, že daňová kontrola v rozsahu transakcí souvisejících s emisí dluhopisů žalobkyní je nezákonným zásahem, zakázal žalovanému v daňové kontrole v tomto rozsahu pokračovat a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení.

3. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a navrhl, aby ji soud zamítl.
9. Zrekapituloval dosavadní průběh řízení, přičemž zdůraznil, že v žalobkynině případu jde o čtyři oddělené etapy:
 - i. Žalobkyně podala v březnu 2017 daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2014 do 30. 9. 2016. Žalovaný ji vyzval, aby odstranila vady přiznání, neboť nesprávně stanovila zdaňovací období. Dle žalovaného měla žalobkyně podat dvě přiznání – za období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2015 a za období od 1. 1. 2016 do 30. 9. 2016. To žalobkyně učinila až v únoru 2018. Od toho okamžiku počala běžet lhůta pro stanovení daně.
 - ii. V roce 2017 provedl žalovaný vyhledávací činnost, jejímž cílem bylo shromáždit informace týkající se dluhopisů, které žalobkyně emitovala v roce 2012, a dluhopisů, které emitovaly jiné společnosti, přičemž na žalobkyni v důsledku fúze sloučením přešla práva a povinnosti plynoucí z držby těchto dluhopisů. V rámci této činnosti nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by žalovaného vedly k dalšímu prověřování, proto činnost ukončil.
 - iii. V roce 2020 obdržel žalovaný dva podněty od jiného správního orgánu, na jejichž základě přistoupil k prověření peněžních transakcí uvedených v těchto podnětech. Transakce se týkaly dluhopisů emitovaných v roce 2012.
 - iv. Daňovou kontrolu zahájil žalovaný 4. 2. 2021 mj. na základě informací zjištěných v rámci vyhledávací činnosti v roce 2020. Proti zahájení se žalobkyně bránila stížností, kterou žalovaný neshledal důvodnou.
10. Žalovaný souhlasí s judikaturou, kterou žalobkyně citovala, má však za to, že nevybočil z mantinelů vyhledávací činnosti. Vyhledávací činnost v roce 2017 nemá přímou návaznost na důvody, pro které žalovaný zahájil daňovou kontrolu. Teprve souhrn informací získaných v letech 2017 a 2020 vzbudil u žalovaného pochybnosti o stanovené dani za období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2015, pročež zahájil daňovou kontrolu.
11. Žalovaný má dále za to, že pokud by vyhledávací činnost překročila zákonné meze, jednalo by se o nezákonný postup správce daně, nikoliv o skrytou daňovou kontrolu, neboť ta nebyla zahájena. Formální zahájení daňové kontroly je přitom dle žalovaného nutnou podmínkou pro provádění daňové kontroly, neboť se s tím pojí řada zásadních právních následků. Daňový subjekt se přitom proti excesivní vyhledávací činnosti může bránit přímo.
12. Pokud by soud dospěl k závěru, že vyhledávací činnost v roce 2017 byla daňovou kontrolou v materiálním smyslu, nezpůsobila by dle žalovaného tato vada nezákonnost později zahájené daňové kontroly. Jednalo by se sice o opakovanou daňovou kontrolu, ale pro její zahájení by byly naplněny podmínky dle § 85a odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, neboť žalovaný zjistil nové skutečnosti, které nemohly být bez jeho zavinění dříve uplatněny. Těmito skutečnostmi jsou informace, které žalovaný shromáždil v rámci vyhledávací činnosti v roce 2020 na základě podnětu od jiného orgánu státní moci.

4. Ústní jednání

13. Ve věci se před vydáním prvního rozsudku zdejšího soudu konalo 27. 4. 2023 ústní jednání v souladu s § 49 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
14. Žalobkyně setrvala na své žalobní argumentaci, na jejíž písemné vyhotovení odkázala. Zdůraznila, že vyhledávací činnost trvala nebyvale dlouho a v jejím rámci si žalovaný od žalobkyně vyžádal značné množství listin.
15. Žalovaný též odkázal na svoji argumentaci. Zdůraznil, že i kdyby vyhledávací činnost byla skrytou daňovou kontrolou, byly splněny podmínky pro opakovanou daňovou kontrolu.

16. Soud na jednání provedl v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. k důkazu *výpisy z obchodního rejstříku* společností BRUNICO s.r.o., IČO 29141206 (dále jen „Brunico“), MUNDIAL s.r.o., IČO 29141893 (dále jen „Mundial“), a DaTu Invest, s. r. o., IČO 06630740 (dále jen „DaTu Invest“). Dále k důkazu provedl postupem dle § 45 odst. 4 věta druhá s. ř. s. k důkazu z neveřejné části daňového spisu *úřední záznam ze 7. 9. 2018 a informaci od Finančního analytického úřadu z 9. 7. 2019*. Vzhledem k tomu, že tyto dokumenty byly součástí vyhledávací části spisu, provedl soud k důkazu pouze jejich části potřebné pro posouzení nyní projednávané věci. Kopie dokumentů, v nichž jsou viditelné pouze tyto relevantní části, založil soud do soudního spisu (k tomu srov. bod 30 komentáře k § 45 odst. 4 In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 354). Skutečnosti, které z důkazů zjistil, jsou pro přehlednost uvedeny dále v samotném posouzení důvodnosti žaloby.

5. Posouzení věci soudem

17. Poté, co NSS zrušil první rozsudek zdejšího soudu, vyzval soud účastníky, aby sdělili, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný i žalobkyně s rozhodnutím bez jednání souhlasili. Zároveň oba uvedli, že daňová kontrola nadále trvá. Toto shodné tvrzení vzal proto soud za své skutkové zjištění (§ 120 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s.).
18. Žalobkyně se domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Dle § 82 s. ř. s. se *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný*.
19. Za nezákonný zásah považuje žalobkyně část opakované daňové kontroly. Domáhá se jednak vyslovení, že zásah je nezákonný, jednak zákazu v něm pokračovat. Jde tedy o kombinaci petitu deklaratorního a záporního. Taková kombinace je možná (rozsudek rozšířeného senátu NSS z 26. 3. 2021, čj. 6 As 108/2019-39, č. 4178/2021 Sb. NSS, *Žaves*, bod 108).
20. Ochranu před nezákonným zásahem poskytuje správní soud tehdy, je-li žalobce přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. rozsudek NSS ze 17. 3. 2008, čj. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS). Soud přitom musí nejprve zkoumat splnění čtvrté podmínky, neboť neexistence zásahu vede k nepřijatelnosti žaloby (rozsudky NSS z 19. 9. 2007, čj. 9 Aps 1/2007-68, č. 1382/2007 Sb. NSS, a z 18. 12. 2019, čj. 6 As 167/2019-36, č. 3973/2020 Sb. NSS).
21. Soud se již ve svém prvním rozsudku zabýval splněním podmínek řízení. Závěr, že jsou podmínky splněny, nezpochybnil žalovaný ani NSS. Soud proto pouze stručně shrnuje, že namítaný zásah může být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., žalobkyně nemá právní prostředky, kterými by se mohla domáhat ochrany či nápravy ve smyslu § 85 s. ř. s. a

žaloba je rovněž včasná, neboť jde o trvající zásah. Splněny jsou též první, druhá a pátá podmínka výše uvedeného testu. V podrobnostech soud odkazuje na svůj předchozí rozsudek (k tomuto postupu viz rozsudek NSS z 12. 7. 2022, čj. 4 Afs 264/2021-57, bod 43).

22. Soud se dále zabýval splněním podmínky třetí – zda jde o nezákonnou opakovanou daňovou kontrolu v části kontroly transakcí souvisejících s emisí dluhopisů žalobkyní. Žalobou vymezený zásah přezkoumal v mezích žalobních námitek, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.). Závěry NSS v rozsudku čj. 2 Afs 170/2023-30 je přitom vázán (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).
23. Stejně jako v prvním rozsudku má soud za to, že vyhledávací činnost prováděná v letech 2017 a 2020 překročila zákonné meze vyhledávací činnosti, a byla tak materiálně (skrytou) daňovou kontrolou. Své závěry proto opět pouze stručně shrne.
24. Z judikatury NSS plyne, že mezi daňovou kontrolou a místním šetřením v rámci vyhledávací činnosti je podstatný rozdíl a správce daně si mezi nimi nemůže vybírat (rozsudek NSS z 31. 5. 2017, čj. 4 Afs 14/2017-36, č. 3604/2017 Sb. NSS, *Ecoplast*, a rozsudek NSS z 2. 7. 2020, čj. 7 Afs 390/2019-44, *Jansen Display*, bod 30).
25. Posouzení, zda správce daně překročil mantinely místního šetření je do značné míry skutkovou otázkou. Z okolností místního šetření v roce 2017 a vyhledávací činnosti v roce 2020 a následného jednání žalovaného plyne, že z mezí místního šetření v rámci vyhledávací činnosti vykročil.
26. Místní šetření se konalo v žalobkynině sídle 20. 4. 2017 a trvalo od 9:00 do 12:25. Předmětem bylo: „*místní šetření v rámci vyhledávací činnosti správce daně zaměřené na dluhopisy emitované v prosinci 2012*“. Účelem jednání bylo „*zjištění účetních, daňových souvislostí a dalších okolností týkajících se dluhopisů emitovaných v prosinci 2012*“ a předmětem šetření tři okruhy tzv. korunových dluhopisů:
 - i. dluhopisy emitované žalobkyní 20. 12. 2012 v celkové hodnotě 400 mil. Kč s úrokovou sazbou ve výši 12 % p. a. a konečnou splatností 20. 12. 2032,
 - ii. dluhopisy emitované společností BRUNICO s.r.o., IČO 29141206 (dále jen „Brunico“), 28. 12. 2012 v celkové hodnotě 50 mil. Kč se stejnou úrokovou sazbou a splatností,
 - iii. dluhopisy emitované společností MUNDIAL s.r.o., IČO 29141893 (dále jen „Mundial“), 28. 12. 2012 v celkové hodnotě 50 mil. Kč se stejnou úrokovou sazbou a splatností.

Společnost Brunico i Mundial následně v roce 2014 zanikly fúzí sloučením, přičemž jejich nástupnickou společností se stala žalobkyně.

27. K jednotlivým dluhopisům kladl správce daně žalobkyni v rámci místního šetření řadu otázek. Z protokolu o místním šetření dále vyplývá, že žalovaný převzal kopie všech dokladů, které mu žalobkyně předložila, mimo jiné výpisy z účtů, smlouvy o upsání dluhopisů, přehledy vyplacených úroků, emisní podmínky a účty hlavní knihy, na nichž žalobkyně účtuje o jednotlivých položkách vlastního kapitálu, za účetní období 1. 1. 2014 až 30. 9. 2016. Následně žalobkyně 29. 5. 2017 a 12. 6. 2017 předložila další dokumenty, z nichž některé žalovaný požadoval během místního šetření a některé dodatečně, a odpověděla jednak na dotazy, na něž neznala odpověď během šetření, jednak na doplňující dotazy správce daně.
28. V září 2018 žalovaný vyhledávací činnost zaměřenou na emise dluhopisů ukončil, neboť nezjistil u žalobkyně žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by při uplatnění

úroků z dluhopisů jako daňově účinného nákladu porušila zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.

29. Po dalších úkonech a obdržení informací od Finančního analytického útvaru (dále jen „FAÚ“) žalovaný nejprve další provedl úkony v rámci vyhledávací činnosti a poté zahájil u žalobkyně oznámením ze 4. 2. 2021 daňovou kontrolu mj. v rozsahu prověření transakcí souvisejících s emisí dluhopisů.
30. Vyhledávací činnost nebyla kontinuální činností, jak se žalobkyně domnívá. Žalovaný první vyhledávací činnost ukončil v září 2018 a vyhledávací činnost v roce 2020 zahájil na základě nových informací získaných od FAÚ. Nicméně ze zjištěných skutečností plyne, že rozsah místního šetření překročil zákonné meze.
31. Skutkové okolnosti místního šetření a navazujících úkonů žalované, jsou do velké míry podobné těm, které NSS posuzoval v rozsudku z 1. 3. 2022, čj. 7 Afs 231/2021-31, *Showdown Displays*, a u nichž dospěl k závěru, že finanční úřad vykročil z mezí místního šetření.
32. Ve věci *Showdown Displays* považoval NSS za podstatné, že finanční úřad byl s daňovým subjektem v kontaktu již před samotným místním šetřením, vyžádal si veškeré doklady týkající se oprávněnosti odpočtu na výzkum a vývoj, místní šetření probíhalo po dobu několika hodin, daňový subjekt předložil správci daně značné množství podkladů, přičemž kopie některých podkladů pak úřední osoby převzaly, a v rámci místního šetření nebyly pouze procházeny listinné podklady, ale daňový subjekt úředním osobám vysvětlil kalkulaci odpočtu na výzkum a vývoj a uplatnění mzdových nákladů. Daňový subjekt navíc následně poskytl finančnímu úřadu dalších 40 dokumentů týkajících se projektů výzkumu a vývoje (srov. body 30 a 31 rozsudku *Showdown Displays*).
33. Obdobně tomu bylo i v žalobkynině případu. Účel místního šetření je formulován relativně otevřeně a zahrnuje zjišťování účetních a daňových souvislostí a dalších okolností ohledně emitovaných dluhopisů. Žalovaný si na místním šetření vyžádal v zásadě všechny představitelné dokumenty ve vztahu k emisím dluhopisů a kopie všech dokumentů, které žalobkyně předložila na místě, převzaly úřední osoby žalovaného. Další dokumenty následně žalobkyně žalovanému zaslala a odpověděla i na doplňující dotazy, které na ni žalovaný měl. I v případě žalobkyně trvalo místní šetření řadu hodin (v žalobkynině případě téměř 3,5 hodiny – od 9:00 do 12:25; v případě *Showdown Displays* šlo o lehce přes 2,5 hodiny – od 11:30 do 14:10, srov. bod 15 rozsudku *Showdown Displays*). Za nejpodstatnější však zdejší soud považuje skutečnost, že žalovaný nepožadoval po žalobkyni pouze listiny či jiné důkazní prostředky, ale chtěl po ní též vysvětlit okolnosti jednotlivých emisí (jaký byl důvod emise, proč byla jmenovitá hodnota dluhopisů právě 1 Kč a co by se stalo, kdyby byla vyšší, jaké důvody vedly žalobkyni k odštěpení části svého jmění, proč jsou jednotlivé emisní podmínky podobné, k čemu žalobkyně použila finanční prostředky z emisí – srov. výše bod 27 odůvodnění). Žalovaný navíc neustal u dotazů položených na místním šetření, ale položil následně žalobkyni i další doplňující dotazy.
34. S ohledem na tyto okolnosti je nutné uzavřít, že se žalovaný v rámci místního šetření neomezil na pouhé zjišťování podkladových informací a mapování terénu, ale ve své podstatě již zjišťoval a ověřoval správnost daňové povinnosti (resp. daňové ne/účinnosti úroků z dluhopisů). Takové zjišťování však již patří do daňové kontroly.

35. Místní šetření provedené u žalobkyně v roce 2017 vykročilo z mezí místního šetření v rámci vyhledávací činnosti a materiálně představovalo skrytou daňovou kontrolu. Následnou daňovou kontrolu zahájil žalovaný v únoru 2021, tedy po více jak třech a půl letech. Jde proto o kontrolu opakovanou a je nutné se zabývat tím, zda byly splněny podmínky pro opakování daňové kontroly. Podstatné jsou dvě otázky. Zda nezákonnost daňové kontroly způsobil samotný fakt, že žalovaný žalobkyni nesdělil důvody pro opakování daňové kontroly dle § 85a odst. 2 daňového řádu. A zda nové skutečnosti, které žalovaný zjistil od FAÚ, byly dostatečné pro zahájení opakované daňové kontroly. Na obě otázky již odpověděl NSS a zdejší soud je jeho závěry vázán.
36. Informace o důvodech pro opakování daňové kontroly umožňují daňovému subjektu učinit si úsudek, zda jsou podmínky opakování splněny. Nestačí, aby se daňový subjekt o důvodech dozvěděl až v soudním řízení. Tyto závěry se dle NSS vztáhnou i na situace, kdy jde o opakovanou daňovou kontrolu proto, že správce daně dříve vykročil z mezí vyhledávací činnosti a prováděl fakticky skrytou daňovou kontrolu (rozsudek NSS čj. 2 Afs 170/2023-30, bod 21 až 23). Daňová kontrola byla proto u žalobkyně zahájena v rozporu se zákonem, neboť ji žalovaný neinformoval o důvodech pro opakování daňové kontroly (bod 24 citovaného rozsudku).
37. Navíc nové skutečnosti, které žalovaný zjistil od FAÚ, nejsou dostatečné pro opakování daňové kontroly dle § 85a odst. 1 písm. a) daňového řádu (bod 26 a 27 citovaného rozsudku). Žádné další skutečnosti žalovaný v řízení netvrdil, ani nedoložil.

6. Závěr a náklady řízení

38. Soud shrnuje, že místní šetření, které žalovaný provedl v roce 2017, přesáhlo meze vyhledávací činnosti a bylo skrytou daňovou kontrolou. S ohledem na odstup ukončení vyhledávací činnosti spojené s místním šetřením od následně formálně zahájené daňové kontroly, je nutné daňovou kontrolu zahájenou oznámením ze 4. 2. 2021 považovat v rozsahu transakcí souvisejících s emisí dluhopisů žalobkyní za opakovanou daňovou kontrolu. Tato opakovaná kontrola byla zahájena nezákonně, neboť žalovaný žalobkyni nesdělil důvody pro její opakování. Navíc se v řízení před soudem neprokázaly skutečnosti, které by odůvodňovaly zahájení opakované daňové kontroly. Žalobkyní namítaný zásah je proto nezákonný.
39. Soud z těchto důvodů výrokem I. deklaroval, že zásah žalovaného byl nezákonný dle § 87 odst. 2 s. ř. s. V souladu se stejným ustanovením soud výrokem II. zakázal žalovanému pokračovat v porušování žalobkyniných práv, neboť jde o trvajících zásah.
40. O nákladech řízení soud rozhodl výrokem III. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci plně úspěšná, proto jí náleží náhrada nákladů řízení. Ty sestávají ze zaplacených soudních poplatků (2 000 Kč za žalobu a 5 000 Kč za kasační stížnost) a odměny za zastupování advokátem. Ten ve věci učinil pět úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, účast na ústním jednání, podání kasační stížnosti a vyjádření k výzvě soudu z 22. 11. 2023), za které mu náleží odměna 3 100 Kč/úkon [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], společně s náhradou hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč/úkon. Žalobkynin zástupce nedoložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, proto mu náhrada této daně nenáleží. Soud nepovažoval za samostatný úkon nahlížení do spisu 17. 5. 2023, neboť nejde o úkon dle advokátního tarifu (srov. usnesení NSS z 26. 6. 2018, čj. 8 As 248/2017-105, bod

6 a judikatura tam citovaná). Celkem tedy náleží žalobkyni na náhradě nákladů řízení částka ve výši 24 000 Kč.

41. Lhůta k platbě náhrady nákladů řízení je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem o. s. ř., místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř.; oboje ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. listopadu 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu